

Onsdag var hun med da det ble presentert spennende planer for ny turistsatsing på Hananger. I morgen ropes det på nytt advarsler mot plastens ødeleggelser. Ei ny søppelhytte står klar til bruk i Østfold. Solveig Egeland er stadig i vinden.

Solveig Egeland foran søppelhytta «Håbet» som i fjor fikk plass på. I morgen åpner den en ny søppelhytte i Ytre Hvaler Nasjonalpark i Østfold. Målet med prosjektet Ocean Hope er å øke folks bevissthet rundt plastsøppel i havet.

FOTO: ÅSE ASTRI BAKKA

Havets håp – fortsatt i vinden

SYMBOL. I Ytre Hvaler Nasjonalpark i Østfold skal enda ei søppelhytte designet av Solveig Egeland, tas i bruk. Tar det aldri slutt. Det får vi inderlig ikke håpe. Gjør vi? På Hvaler blir det stort besøk fra det nye Miljødirektoratet, og da skal også hovedpersonen selv lansere sin nye bok «Ocean Hope».

De spesielle hyttene er kunstinstallasjoner som har en viktig symbolbetydning. Egeland er opptatt av at stadig større mengder plast i verdenshavene gradvis går inn i kretsløpet og til slutt vil ende på middagsbordene våre.

PÅ LISTA. Hytta på Hvaler er den tredje i rekken, bygget på «materialer» som er funnet i strandsonen og der plast er rikt benyttet som «dekorasjon». Barn har vært med på å arbeide frem byggverkene og får en dermed en spesiell innføring i hva forurensning er.

Søppel kjenner ingen landegrensener og dessverre heller ikke vernegrensener. Den spesielle Ocean Hope-hytta i Havika på Lista ble tatt i bruk i fjor. Da ble det sagt at den skal fortelle oss om hvordan plast i havet påvirker fugl, fisk og fauna.

Også på Lista er fuglene utsatt. 98 % av all sjøfugl som blir funnet død har gjennomsnittlig 46 plastbiter i magen. Da finner Solveig Egeland det betimelig å stille spørsmål ved fremtiden til verdens hav. Er det håp? Ocean Hope?

Ingen skal si at det ikke kan være fargerikt når hun setter i gang.

I VINDEN. Den aller første søppelhytta ble bygget i vindfulle omgivelser på Utsira. At Solveig har vært vinden mang en gang, er sikkert. Hun kom forresten til Lista første gang for vel 10 år siden. Jenta fra Kvinesdal har hatt deler av sin

oppvekst i Mandal og Søgne. Så møtte hun altså Listalandet, i en alder av 30 år. Da ble hun dønn forelska i Lista, virker det som. Hun har satt i gang og jobba med tallrike prosjekter. Bygging av steingjerder, rydding og tilrettelegging av stier, i Oslo har vi sett søppelgrillhytta i Sofienbergparken og det har vært mange opplevelshytter som Nyperosa og Havsula.

De har vært på vandring langs kysten.

POPULÆRT. Det har til tider vært venteliste på å få overnatte i Nyperosa. I 2010 var hytta på besøk til Steilene, ei lita øygruppe utenfor Nesodden. Aftenposten skrev: «Sløve sommerbølger slår inn over svaberget, og midt i et karrig hav av hvite blomster ligger tre mikroskopiske hytter, alle malt i sterke farger.»

Hyttene ble finansiert av Nesodden kommune, i håp om at innbyggerne på Nesodden skulle benytte seg mer av de uberørte øyene.

«Den knall rosa hovedhytta, Nyperosa, leies ut til nysgjerrige mennesker, som får muligheten til å tilbringe en natt alene på den vesle øya. Hytteboka forteller om romantiske kvelder og netter, med vinden som eneste lydspor, i sterk kontrast til travle Oslo like ved. Et ektepar i åttiårene tilbrakte en natt her, og beskriver det som den mest romantiske i deres ekteskap», skrev Aftenposten.

DE FØRSTE. Det var på Lista de første hyttene sto plassert, i strandsteinene ved fyret. I august 2008 kunne vi lese i Farsunds Avis at De Små Hyttene som ble installert ved rullesteinene nedenfor Lista Fyr hadde vært en publikumssuksess.

Folk overnattet i Nyperosa nesten hver eneste natt. Brudepar, venner, familier, ektefeller, barn,

ungdom, voksne – den lille, rosa hytta hadde appellert til alle.

Hytteboka fortalte mang en historie om en spesiell natt på ytterste Lista. Om det var storm eller vindstille, sol eller regn – alle overnattingsgjester hadde sin egen opplevelse med mørke, stillhet, dyr, lysshow og romantikk. Folk i alle aldre, fra åtti år gamle Else til sju år gamle Idun, hadde ligget og sovet i Nyperosa.

Fra hytteboka siteres:

«– Fri en kveld, en natt og en morgen fikk vi lov til å være. En av oss – oppvokst bare noen steinkast herfra. Men siden utvandret. Hennes drømmer gikk i oppfyllelse. Ja, mer enn det. Det oversteg alle våre forventninger. En vakker kveld. Med badetur til Bausjesanden, sykkeltur, Tarebua med deilig fiskesuppe – og så finalen i Nype-rosa.

Anne Marie og Torunn skrev: – Utrolig – fenomenalt – smått&godt – dette er livet!

PÅ LAG. Det er ikke alle som får lov til å sette fra seg hytter sånn som Solveig gjør. Men hun klarer å spille på lag med myndigheter og hun appellerer til folk med sin spesielle måte å drive folkeopplysning på. Mye av det hun foretar seg er ren protestvirksomhet. Men hun bruker sjarm i stedet for skremsel. I seg selv ikke enestående, men likevel snedig.

Stundom er det stille rundt Solveig. Men aldri lenge av gangen. Hun finner stadig på nytt som skaper vind i sinn og som gir oss andre mang en tankevekker. Det er godt at sånne mennesker finnes.

pk
undring

Undres DU?

Er det noe DU undrer på? Noe du kanskje mener andre bør få vite om. Ta gjerne kontakt. Kanskje vi kan undres sammen. Send en e-post til: pkdaniel@favis.no eller send brev til: «Undring»

Farsunds Avis, Postboks 23, 4551 Farsund. Hilsen Per Kr. Danielsen